

opusdei.org

„Diakonile või preestrile on teenimine nagu hingamine“

Monsenjäär Philippe Jourdan pühitses 9. novembril Roomas, Püha Eugenio basiilikas diakoniks 29 Opus Dei liiget kolmeteistkümnest riigist. Uute diakonite preestriks pühitsemine leiab aset tuleva aasta 23. mail. Avaldame piiskop Philippe Jourdani jutluse diakoniks pühitsemise Missal.

10.11.2019

„Teenida, teenida! – see, mu kallid vennad, on võti. Preestriks – või diakoniks – on teenimine nagu hingamine. Preester, kes ei taha teenida, on nagu arst, kes ei kannata verd,“ ütles monsenjööri Philippe Jean-Charles Jourdan, apostellik administraator Eestis, kes seadis eile Roomas, püha Eugenio basiilikas ametisse 29 Opus Dei diakonit.

Uued diakonid on:

- Santiago Altieri Massa Daus (Uruguay)
- Alejandro Armesto García-Jalón (Hispaania)
- José Luis Benito Roldán (Hispaania)
- Guillermo Jesús Bueno Delgado (Hispaania)

- Juan Luis Orestes Castilla Florián
(Guatemala)
- José Luis Chinguel Beltrán (Peruu)
- José de la Madrid Ochoa (Mehhiko)
- Andrew Rowns Ekemu (Uganda)
- Pablo Erdozáin Castiella
(Hispaania)
- Felipe José Izquierdo Ibáñez (Tšiili)
- Kouamé Achille Koffi
(Elevandiluurannik)
- Santiago Teodoro López López
(Hispaania)
- Martín Ezequiel Luque Marengo
(Argentina)
- Andrej Matis (Slovakkia)
- Carlos Medarde Artime (Hispaania)
- José Javier Mérida Calderón
(Guatemala)

- Claudio Josemaría Minakata Urzúa (Mehhiko)
- Andrés Fernando Montero Marín (Costa Rica)
- Ignacio Moyano Gómez (Hispaania)
- Miguel Agustín Mullen (Argentina)
- Miguel Ocaña González (Hispaania)
- Ricardo Regidor Sánchez (Hispaania)
- Antonio Rodríguez Tovar (Hispaania)
- Manel Serra Palos (Hispaania)
- Juan Esteban Ureta Cardoen (Tšiili)
- Giovanni Vassallo (Itaalia)
- Roberto Vera Aguilar (Mehhiko)
- Juan Ignacio Vergara (Holland)
- José Vidal Vázquez (Hispaania)

**Monsenjäär Philippe Jourdani
jutlus Püha Eugenio basiilikas
(Rooma) 9. novembril 2019**

Kõigepealt tänan ma sügavalt Isa, monsenjäär Fernano Ocarizt, Opus Dei prelaati, et ta kutsus mind oma 29 poega diakoniks pühitsema. Lisaks perekondlikule rõõmule, mida nad tunnevad – mida me, kõik Opus Dei liikmed, tunneme niisugusel päeval nagu täna – võite ette kujutada, mida see tähendab minule, kes ma olen Põhja-Euroopa piiskop ja pühitsen täna ühel päeval diakoniks rohkem inimesi kui oleme „külmades, põhjamaistes Euroopa riikides“ – nagu ütles püha Josemaría –, pühitsenud paljude aastate peale kokku. Annaks Jumal, et ka seal võiks peagi olla lõikusaeg! Ning samuti täname me Jumalat nende uute Issanda viinamäe tööliste eest.

“Teie olete mu sõbrad, kui te teete, mida ma teid käsin.” (Jh 15:14)

Tänane evangeelium näitab meile, kuidas meie Issand palub tungivalt oma jüngrite abi. Mul on olnud suur rõõm viibida möödunud suvel mõnda aega Saxumis (Pühal Maal), majas, mida õnnis Alvaro del Portillo ja monsenjäär Javier Echevarría nii väga näha soovisid. Ma nägin, kui üksluine ja vaevaline on teekond Jeerikost Jeruusalemma – tee, mida meie Issand nii palju kordi ühes oma jüngritega käis. See ei ole lihtne tee, ning see aitab meil ehk mõista neid Jeesuse sõnu: “Teie olete mu sõbrad, kui te teete, mida ma teid käsin.” See pole lihtsalt üks ilus teoreetiline põhimõte või vaga manitsus, vaid see on nõudlik kutse, reaalsus, mida sel raskel teekonnal elada.

Lubage mul meenutada paavst Franciscuse sõnu, mis ta ütles Tallinna Vabaduse väljakul:
„Vaadake, kuidas õpetab kotkas oma poegi lendama: ta lendab nendega ja nende all, et neid alla kukkumise eest

kaitsta. Niimoodi peate teiegi elama – kõiki saates, eriti neid, kes pole usklikud – neid, keda on teie maal kõige enam.“

Teenida, teenida! – see, kallid vennad, on võti. Preestritele – või diakonile – on teenimine nagu hingamine. Preester, kes ei taha teenida, on nagu arst, kes ei kannata verd. Niisugune arst võib end pühendada näiteks meditsiiniajaloo uurimisele, aga laias laastus võiks öelda, et arstiksolemine pole talle sobiv tee.

Armsad vennad, teenimine on meile, preestritele, nagu veri. Seda võib karta, aga verd on vaja, et meist oleks kasu. Millise rõõmuga andis püha Josemaría meile selle moto: „Teenida, et olla kasulik!“ [it. k „per servire, servire!“] Seda võib mitmeti mõista. Minu jaoks tähendab see lihtsalt seda, et me pole kunagi kasulikumad kui siis, kui me teenime nõnda, nagu

meilt palutakse, ajamata taga isiklikke plaane või eesmärke.

Püha Josemaría sisendas oma lastele kogu elu jooksul – nii sõnade kui tegudega – et meil tuleb teenida Kirikut nii, nagu Kirik seda soovib. Kui olulised on need sõnad! Ei saa öelda, et praegu oleks puudu inimestest, kes oleksid valmis Kirikut või inimkonda teenima. Nad tahavad teenida, aga nõnda, nagu nemad ise tahavad, mitte nii, nagu tahab Kirik. Tõeliselt väärtuslik on see, kui teenitakse nii, nagu Kirik vajab, et teda teenitaks. Ning Opus Dei preestrid teenivad Kirikus nõnda, nagu meie prelaat heaks arvab.

Lubage mul jagada teiega üht isiklikku mälestust: esimest korda Eestisse saabudes olin ma valmistunud vastama kõigile küsimustele, sügavatele ja vähem sügavatele. Aga ma polnud valmis vastama sellele ainsale küsimusele,

mis minult küsiti: „Kas sa tahaksid jalgpalli mängida?“ Tõtt-öelda ma üldse ei tahtnud. Ma olin väsinud ega polnud ka kunagi olnud tulihingeline jalgpallimängija, ent ma ütlesin endale, et ma ei saa ometi vastata eitavalt ainsale küsimusele, mis minult küsiti. Kui kurb see oleks olnud! Ma mõtlesin: “Millised jalgpallifännid need eestlased on!“ Ütlesin, et olgu, ma mängin. Hiljem sain ma teada, et eestlased polegi mingid jalgpallifännid. Võib-olla olin ma ainus prantslane, kellega nad kohtunud olid, ja nad ei osanud minuga teisiti kontakti luua. See oli Zidane ja Platini aeg, ning võib-olla nad mõtlesid, et jalgpall meeldib ühele prantslasele igal juhul, isegi kui kell on palju, vihma sajab ja on külm... Niisiis polnud kedagi, kes oleks tahtnud jalgpalli mängida, aga me kõik mängisime, et teenida teisi nii, nagu me arvasime, et nad tahavad, et neid teenitaks. Ja mängust oli suur rõõm. Jah, minu

pärast murdis küll üks väravas
mänginud proua jalaluu, aga seda
kogemata...

Lõpetuseks meenutagem neid püha
Josemaría sõnu, mis on nii olulised
praegusel ajal ning eriti sellel maal,
kust ma tulen; sõnu, mida mul on au
jagada Opus Dei prelaadiga kui
motot: „Teenigu sinu palve,
patukahetsus ja teod seda eesmärki:
ut sint unum! – et meil kõigil –kõigil
kristlastel – oleks üks tahe, üks süda
ja üks Vaim: omnes cum Petro ad
Iesum per Mariam – et me kõik,
tugevas osaduses paavstiga,
läheksime Jeesuse juurde Maarja
kaudu.